

[Nina Andersen.]

og betydningsfuldt. Endvidere vil man opnaa at faa direkte Tilknytning til Lægestanden, idet det foreslaas, at 1 Medlem skal udpeges af Den almindelige danske Lægeforenings Hygiejnekomité. Endelig kan Socialministeren ud over de allerede nævnte Personer udnævne 2 særlig interesserede og sagkyndige Personer til Medlemmer af Fællesraadet. Socialministeren faar hermed Mulighed for at drage Mennesker, som har vist Interesse paa dette Omraade, med ind i Arbejdet og høste Gavn af deres Interesse og Kyndighed.

For at Arbejdet ikke skal blive for kompliceret, foreslaas det, at der skal nedsættes et Forretningsudvalg inden for Fællesraadet. Socialministeren skal godkende dets Sammensætning og ligeledes træffe Bestemmelse om dets Betøjelser.

Man ser altsaa, at der gennem dette Lovforslag gøres alt muligt for at bygge det hele organisk op, for at sprede det ud over hele Landet, for at drage alle gode Kræfter med ind i Arbejdet.

Jeg vil gerne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men da jeg gaar ud fra, at der er en Del, som man bør beskæftige sig med i et Udvalg — jeg har jo allerede nævnt noget —, vil jeg ved Forhandlingens Slutning stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Julin: Da mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, grundet paa Sygdom er forhindret i at tage Ordet her i Dag, skal jeg paa mit Partis Vegne fremsætte nogle Bemærkninger angaaende den foreliggende Sag.

I den Betænkning angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m., der blev afgivet af Folketingsudvalget den 8. April 1937, siger mit Partis Medlemmer af det nævnte Udvalg, at Venstre ikke har kunnet slutte sig til Lovforslaget, dels fordi det ikke i tilstrækkelig Grad anviser en positiv Linie over for Problemet: den nødste svangre Kvinde, dels fordi Formuleringen af den medicinske Indikation ikke er saa klar, at den ikke kan give Anledning til en subjektiv Fortolkning fra Lægernes Side, og endelig fordi Forslaget ved Lovbud indfører Seksuallinikker over hele Landet, altsaa ogsaa, hvor disse slet ikke ønskes af Befolkningen. Venstremindretallet fremsatte ved samme Lejlighed et selvstændigt Forslag, i hvis første Paragraf der straks slaas til Lyd for Lovgivning paa det foreliggende

Omraade efter en mere positiv Linie, idet det i § 1, Stk. 1, hedder:

„Til Fremme af Oprettelse og forsvarelig Drift af Mødrehjælpsinstitutioner, der sætter sig som Opgave at give svangre Kvinder, Barselkvinder og Kvinder med nyfødte Børn Vejledning og Bistand saavel af personlig som juridisk og økonomisk Art, stilles af Statskassen et Beløb til Raadighed, hvis Størelse fastsættes paa de aarlige Finanslove.“

Under de Debatter, der gennem Aarene har været ført her paa Rigsdagen angaaende de Spørgsmaal, der behandles i det foreliggende Lovforslag, har mit Partis Ordfører Gang paa Gang meget stærkt understreget, at vi fra Venstres Side meget vel kan erkende, at gravide Kvinder i høj Grad kan trænge til Vejledning, Oplysning, gode Raad og personlig Støtte, og at vi derfor var velvilligt stemt over for den Tanke gennem en Udvidelse af Mødrehjælpen at give Kvinder Adgang til at faa al den Oplysning og personlige Hjælp, som de maatte ønske.

Med den højtærede Formands Tildelse skal jeg citere en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, fremsat den 17. November 1936 ved første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab — den findes Spalte 1212:

„Vi vil gerne forhandle om en udvidet social Støtte til gravide Kvinder. Vi vil gerne forhandle om udvidet Støtte til Mødrehjælpen og alt derhenhørende. Men disse Opgaver med at oplære Befolkningen til at undgaa at føde Børn maa vi afvise paa det skarpeste, og vi siger som Helhed: Lad Lægerne virke for Livets Bevarelse, og lad os give Hjælp i sociale Tilfælde med sociale Midler, lad os hjælpe Personerne, de ulykkelige, saaledes at de føler, at der er nogen, der interesserer sig for deres Ulykke. Men lad os ikke gennemføre en Lov, som svækker Ansvarfølelsen og krænker de etiske Love.“

Man vil ud fra det, jeg her har fremdraget, forstaa, at vi paa Forhaand er velvilligt indstillede over for Hovedtanken i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil ikke undlade at fremhæve, at der er stor Forskel paa det af Ministeren forelagte Lovforslag, og det Forslag, som vi fremsatte i Forbindelse med Svangerskabsloven, idet vi ønsker, at Mødrehjælpsinstitutionerne skal hvile paa det private Initiativ og saa støttes af Staten, medens vi, naar dette Forslag